

РЕШЕНИЕ

№ 1254

гр. Варна, 21.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 32 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Албена Славова

при участието на секретаря Елена Ст. Пеева
като разгледа докладваното от Албена Славова Административно
наказателно дело № 20223110202063 по описа за 2022 година

УСТАНОВИ:

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН въз основа на жалба предявена от „СИЙ ТРАВЕЛ“ООД, чрез адв. И. Г. при АК -Варна против НП № 23-0001900/16.12.2021 г. н а Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - Варна, с което на основание чл. 96 г, ал.1 пр.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвПр/ на юридическото лице е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди / лева за нарушение на чл. 76 ал.1 от ЗАвПр.

В жалбата се излагат твърдения, че издаденото НП е незаконосъобразно и издадено в нарушение на приложимите правни норми. Навежда се довод, че в хода на административно-наказателното производство е допуснато съществено нарушение на правила, доколкото нормата на чл. 76 ал.1 от ЗАвПр предвижда задължение за действие, а именно „осъществяване на превоз“, а в обстоятелствената част на АУАН е посочено „бездействие“ – „допуснал“. Сочи се, че допустителството по чл. 10 от ЗАНН винаги предполага бездействие. Твърди се, че в НП следва да се съдържа описание в какво конкретно се състои общественото бездействие, като отсъствието на подобно описание представлява нарушение на разпоредбата на чл. 57 ал.1 т.5 от ЗАНН. Излага се становище, че установената липса на карта за квалификация на водача не е

достатъчно основание да се приеме, че този водач не отговаря на изискванията на ЗАвПр и подзаконовите актове за извършване на обществен превоз. Твърди се, че доколкото процесният водач е притежавал удостоверение за професионална компетентност за извършване на превоз на товари, издадено в съответствие с Наредба № 41/04.08.2008 г. и Директива 2003/59 на ЕПС, е било изпълнено изискването на чл. 76 ал.1 във вр. с чл. 3 от ЗАвПр за квалификация на водача, поради което деянието е несъставомерно. Излагат се аргументи, че първичният документ, който пряко удостоверява придобитата от водача квалификация е не картата на водача, а удостоверението за професионална компетентност, което се твърди, че е изрично предвидено в преамбюла на Директива 2003/59 на ЕПС относно началната квалификация и продължаващото обучение на водачи на някои пътни превозни средства, съотв. картата има вторична удостоверителна функция, доколкото удостоверява не пряко квалификацията на водача, а наличието на удостоверение за професионална квалификация. Сочи се, че с оглед принципа на предимство на Общностното право над националното законодателство следва да се приеме, че придобитата от водача квалификация се удостоверява пряко с удостоверението за професионална квалификация. Иска се НП да бъде отменено и на основание чл. 63 ал.3 от ЗАНН в полза на въззивника да бъдат присъдени сторените от същия разноски за адвокатско възнаграждение съобразно разпоредбата на чл. 18 ал.2 от ЗАвПр, във вр. с чл. 7 ал.2 от Наредба № 1/2004 г. на ВАДС. Иска се в случай на претендирано юрисконсултско възнаграждение, същото да бъде редуцирано съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съответстващ на минимално определения размер в нормата на чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован, не се представлява.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, не изпраща представител в хода на съдебното производство.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

През 2021 г. от служители на РД“АА“ – Варна е извършена комплексна проверка на „Си Травел“ООД, притежаващо лиценз на Общността № 10367/11.01.2011 г. за обществен превоз на пътници, валиден до 14.03.2026 г. В хода на проверката, въз основа на пътен лист № 1458903/15.04.2021 г. и график за работата на водача Д.А.Д. с ЕГН: ***** за дата 15.04.2021 г. е установено, че на 15.04.2021 г. дружеството-жалбоподател в качеството на превозвач е допуснало извършването на обществен превоз на пътници с автобус, марка „Мерцедес“ , с рег. № В 6235 РХ, за което се изисква СУМПС от кат.“D“, без същият да притежава валидно удостоверение за

психологическа годност. Посоченият извод е формиран и въз основа на извършена справка в регистъра на психологическите изследвания на водачите към ИА“АА“, въз основа на която е констатирано, че водачът притежава карта за квалификация с № Р 174286, издадена на 17.05.2017 г. и валидна до 11.04.2021 г. само за превоз на товари кат.“С“. При така установените факти, на дружеството-жалбоподател е съставен АУАН Серия А-2021№ 295840/19.11.2021 г. за извършено нарушение на чл. 7б ал.1 от Закона за автомобилните превози. Актът е предявен на упълномощено лице – Р.Д.Р.. Въз основа на акта е издадено обжалваното НП, с което на основание чл. 96г ал.1 пр.2 от ЗАвПр е ангажирана административно-наказателната отговорност на въззивника като му е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 3 000 /три хиляди/ лева.

В хода на съдебното производство е разпитан в качеството на свидетел актосъставителят. Приобщени са към материалите по делото материалите по АНП.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства по АНП, както и от гласните доказателства, приобщени към делото чрез разпита на свидетелите, които преценени в тяхната съвкупност са логически свързани и последователни, поради което съдът ги кредитира.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността и обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежна страна в законоустановения срок за обжалване и е приета от съда за разглеждане, но по същество е неоснователна.

Наказателното постановление № 23-0001900/16.12.2021 г. на Директора на РД“АА“ - Варна е издадено от компетентен орган, съгласно заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. , на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Посочени са нарушените материално правни норми, като наказанията за нарушенията са индивидуализирани.

Съдът оцени като неоснователни доводите на процесуалния представител на въззивника за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Налице е съответствие между фактическо описание на нарушението и посочен като материален закон, доколкото изпълнителното деяние, осъществено от въззивника е визирано в санкционната норма на чл. 96 ал.1 пр.2 от ЗАвПр, изразяващо се в допускане

извършването на съответния превоз от водач, който не отговаря на изискванията на чл. 76, ал.1 от ЗАвПр. Граматическото тълкуване на разпоредбата на чл. 96г ал.1 сочи, че същата препраща към съставомерните признаци от обективна страна на предвиденото в нея нарушение към нормата на чл. 76 ал.1 от ЗАвПр.

Не се споделя становището на въззивника, че в НП следва да бъдат описани конкретните обстоятелства довели до осъщественото допустителство, доколкото същите се отнасят до обосноваването на издаденото НП.

Съдът като разгледа жалбата по същество, установи от правна страна следното:

Според разпоредбата на чл. 76 , ал. 1 от ЗАвП ицензираните превозвачи, лицата по чл. 24е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, осъществяват превози на пътници и товари с моторни превозни средства от категории М2, М3, N2, N3 и с водачи, които отговарят на изискването за квалификация на водача и притежават карта за квалификация на водача за съответната категория или сертификат за водач на моторно превозно средство за обществен превоз на товари по шосе. За съответствие с изискването за квалификация на водача министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощени от него длъжностни лица издават карта за квалификация на водача със срок на валидност 5 години. Цитираната норма установява задължение за превозвача да не допуска осъществяването на превоз за собствена сметка от водач, който не отговаря на посочените изисквания.

В случая административно-наказателната отговорност на санкционираното лице е ангажирана на основание чл. 96г, ал. 1, предл. 2 от ЗАвПр, предвиждащ специална санкция за лице, което назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари. Касае се за разпоредба, съдържаща както диспозиция, т. е. дължимото поведение, така и съответната санкция. Задължението на превозвача да не допуска управляването на МПС от водач, който не отговаря на изискванията за психологическа годност, произтича от нормата на чл. 76, ал. 1 от ЗАвП, т. е. касае се за изискване, определено с този закон.

Същевременно от събраните по делото доказателства е видно, че към датата на осъществяване на процесния превоз водачът Д.А.Д. не е разполагал с валидна карта за квалификация на водача.

Като е допуснало извършването на обществен превоз на товар от водач, непритежаващ валидна карта за квалификация на водача и следователно неотговарящ на изискванията на чл. 76, ал. 1 от ЗАвПр, санкционираното дружество действително е осъществило неизпълнение на административно задължение, което правилно е квалифицирано като такова по чл. 96г, ал. 1, предл. 2 от ЗАвПр.

От друга страна по делото не се спори, че жалбоподателят е лицензиран превозвач, съотв., че водачът Д. към датата, посочена в НП не е притежавал валидна карта за квалификация на водача. От представените към административно-наказателната преписка пътен лист № 1458905/19.04.2021 г. и график за работа на водача Д. е видно, че деянието е извършено именно с превозно средство за обществен превоз, визирано в диспозитива на обвинението, формулирани в АУАН и НП.

Не могат да бъдат споделени изложените от въззивника възражения относно противоречието между общностното право и националното законодателство. Съгласно нормата на чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАВП, водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба 2000 лв. при първо нарушение. На свой ред, картата за квалификация на водача, като изискуем документ при извършване на обществени превози или превози за собствена сметка на пътници и товари, е предвидена в Наредба № 41 от 4.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация и Наредба № 33 от 3.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България. Следователно картата за квалификация на водача се отнася към категорията "други документи", без които, посочените видове превози, не следва да бъдат извършвани, а в противен случай – водачите подлежат на административно наказание на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАВП.

Не могат да бъдат споделени възраженията на въззивника, че наличието на удостоверение за квалификация на водача сочи за несъставомерност на деянието. В тази връзка, следва да се съобрази, че нито Наредба № 41 от 4.08.2008 г., нито Наредба № 33 от 3.11.1999 г. или ЗАВП предвижда по някакъв начин удостоверението за професионална компетентност да бъде приравнено на картата за квалификация на водача/, в каквато насока се развиват съображения в подадената жалба. Нещо повече, съобразно чл. 29, ал. 1 от Наредба № 41 от 4.08.2008 г., "За издаване на карта за квалификация на водача кандидатите подават заявление, което се попълва служебно и се подписва от тях. За издаване на карта за квалификация на водача се заплаща съответната държавна такса. Към заявлението се представят: 1. удостоверение за професионална компетентност; 2. валидно свидетелство за управление на МПС, когато документът не е издаден от Република България; за свидетелствата за управление на МПС, издадени от Република България, Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" извършва служебна проверка в регистъра на българските документи за

самоличност, воден в МВР; 3. документ за платена цена по чл. 30, ал. 1; 4. снимка – за водачи – граждани на държава, която не е член на Европейския съюз; като снимката трябва да отговаря на следните изисквания... ". Видно е, че УПК е само един от необходимите документи за издаване на картата за квалификация на водача и като документ, се ползва със самостоятелно правно значение, в опровержение на тезата на жалбоподателя, че удостоверение за професионална квалификация е "първичен" документ, докато картата за квалификация на водача удостоверява наличието на този документ. Липсват основания да се приеме и че е налице противоречие между национални правни разпоредби и общностни такива, доколкото посредством Наредба № 41 от 4.08.2008 г., изискванията на Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници, за изменение на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета и Директива 91/439/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 76/914/ЕИО на Съвета (ОВ, L 226/2003 г.), се явяват транспонирани в българското национално законодателство и именно въз основа на нейните разпоредби, във вътрешното законодателство са въведени понятията „удостоверение за професионална квалификация“ и „карта за квалификация на водача“, при това – без да поставя знак за равенство между тях, но и без да отдава предимство на единият документ пред другия по начина, интерпретиран от страна на жалбоподателя. Ето защо дъдът приема, че е ирелевантно дали жалбоподателят е притежавал надлежно удостоверение за професионална квалификация към процесната дата.

Като взе предвид, че административната санкция е предвидена в твърд размер, съдът намери, че не следва да се произнася по въпроса за квалификацията на същата.

Съдът счита, че нарушението не е маловажно такова по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, доколкото същото е формално и с осъществяването му всякога се поставят в опасност обществените отношения, които е призвана да охранява нормата на чл. 96г ал.1 вр. с чл. 7б ал.1 изр.1 от ЗАвПр. Деянието не е маловажен случай, поради това, че липсата на карта за квалификация на водача, би създавала предпоставки за застрашаване живота и здравето на неограничен брой лица - участници в движението.

Поради изложените съображения, съдът намира, че НП следва да бъде потвърдено като законосъобразно и обосновано.

С оглед изходът на делото, следва да бъде оставено без уважението искането на въззивника за присъждане в негова полза на сторените по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 23-0001900/16.12.2021 г. на Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - Варна, с което на „СИЙ ТРАВЕЛ“ООД на основание чл. 96 г, ал.1 пр.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвПр/ на юридическото лице е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди / лева за нарушение на чл. 7б ал.1 от ЗАвПр.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззивника за присъждане в негова полза на сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – Варна по реда на Административно-процесуалния кодекс.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____